

flaget, at han ivertimod — og jeg lør forudsætte, at Udvalget i sin Høilhed var enigt med ham deri — ønskede, at de deri nedlagte Regler maatte blive fulgte for Eftertiden, men at man ikke havde anset det for heldigt at binde Sparekassbestyrelserne saa stærkt, at de under alle Omstændigheder skulde være affaarne fra Afgørelser fra Regler, der vare saa bindende, som dem, der vare nedlagte i dette Lovforslag. — Jeg tillægger disse Ord særlig Betydning, fordi jeg ikke tvivler paa, at de, udtalte paa den Maade her i Thinget, vilde faae nogen Indflydelse paa Afgørelsen af de Vedtægter, som Sparekasserne jo skulde give sig selv, og som de, ihvorvel de have fuld Frihed til at forme disse Vedtægter, som de ville, dog — for at bevare deres Privilegier — ville være henviste til at indrette dem saaledes, som det i Befolkningen i det Hele taget, og navnlig her i Thinget er anset for fornuftigt og rigtigt. — I det jeg saaledes i det Hele taget kan gaa ind paa Forslaget, som det nu foreligger fra det ærede Udvalgs Flertals Side, er der dog enkelte Bemærkninger, som jeg skal tillade mig at gjøre med Hensyn til Lovforslagets Indhold. Her falde mine Bemærkninger paa væsentlige Punkter sammen med dem, der igaar bleve fremskorte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) navnlig med Hensyn til § 4. I § 4 har jeg tillagt det en ikke ringe Vigtighed, at Riden for Regnskabet's Afleggelse blev fastsat ens for alle Sparekasser. Det vil have en ikke uvæsentlig Betydning for Sparekassenspektøren, om Regnskaberne blive afleverede paa samme Tid, eller om de blive afleverede til forskjellig Tid, med forskjellige Mellemrum hele Aaret igjennem. Jeg antager, at Sparekassenspektøren vil blive en Mand, til hvis Kræfter der paa forskjellig Maade vil blive stillet store Fordringer, og det vil ikke være uden Betydning for ham, at han kan vide forud, paa hvilken Tid den væsentligste Del af de ham betroede Forretninger vil falde. Han vil kunne disponere over sin Tid med større Sikkerhed, naar han veed, naar de travle Tider om Aaret falde; men ved Siden deraf vil det erindres, at han har den Pligt aarlig at afgive til Indenrigsministeriet en Indberetning om samtlige Sparekassers Forhold i Landet. Det er jo klart, at det vil være ham lettere at opfylde dette Over, naar han kan gjøre det efter den samlede Oversigt over alle Regnskaberne paa een Gang, end naar han skal hente Materialerne til sin Indberetning, ved at gjenemgaa paany forskjellige Regnskaber, hvis Indhold ikke staar ham saa klart, som naar han kan have det samlede Materiale for sig paa een Gang. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, om den imødefommende Udtalelse, der faldt fra den ærede Rødsfører igaar om, at man maatte paa dette Punkt vilde være tilbøielig til at komme Ministeren imøde, naar man blot ikke skulde henvises til at vælge den

31te December som den Dag, da Regnskaberne skulde afleveres — jeg vilde, siger jeg, sætte Pris paa om denne imødefommende Udtalelse kunde bewirke, at man til 3die Behandling kunde faae en Udbring i den Retning. — Med Hensyn til Formen for Dpførelsen paa Regnskaberne af Sparekassernes Aktiver, er jeg i alt væsentligt enig med det ærede Medlem, jeg nys nævnte (Wille.) Jeg kan ikke se nogen Grund til, at Dpførelsen af de Papirer, der have hvilet i længere Tid i Sparekassens Beholdning, skal foregaa paa en anden Maade end Dpførelsen af dem, der nylig ere komne tilføede, og jeg anser i det Hele taget en Beregning efter Gjennemsnittet af to Aars Kurs for at være i alle Tilfælde meget usikker. Det er jo ogsaa bemærket, at med Hensyn til de Papirer, der ikke have nogen Kurs, er jo Dpførelsen en Skønssag, det beror jo paa Sparekassensbestyrelsens Skøn om, hvad de Papirer ere værd paa den Dag, de skulle indføres paa Regnskabet. Sagen har maatte i sig selv ingen afgjørende Betydning. Det forekommer mig klart, at saavel Sparekassenspektøren som det senere Nævn, naar de skulle opgjøre Sparekassens Status, naturligvis ville være henviste til, at opføre Papirerne med den Pris, de have paa den Dag Dpgjørelsen sker. Hvis der er Tale om en Konkurs, om en Standsning af Sparekassens Virksomhed, vil det jo dog være urimeligt, om ikke Sparekassens virkelige Status paa den Dag, der er Spørgsmaal om denne Foranstaltning, skulde være Grundlag for Beregningen. Jeg tror derfor, at Sparekassedirektøren ved sin Dpgjørelse vil anføre Aktiverne til den Pris, som de efter hans Mening virkelig have paa den Dag, hans Dpgjørelse foreligger, og jeg tror lige saa sikkert, at Nævnet, naar Sagen derfra gaar til dets Afgjørelse, vil ansætte Papirerne til den Værdi, som de efter deres Formening have den Dag, de blive opførte, og derpaa vil altsaa Udsaldet komme til at bero, hvorvidt Sparekassen vil komme til at standse sin Virksomhed, om en virkelig Konkurs vil indtræde eller ikke. Den modsatte Regel, som jeg ikke kan tro skulde være tilfattet, at Sparekassens Status skulde afgjøres efter en rent formel Afgjørelse i Genhold til disse Regler, vil efter min Mening være umulig og aldeles urimelig lige overfor Bestemmelsen om, at Sparekassernes Midler opføres efter Direktionernes Skøn, da jo dog Ansættelsen af Papirer, der opføres efter Skøn, maatte rette sig efter et Overfløns Dpfattelse af deres virkelige Værdi. Jeg er ogsaa enig med et andet Medlem, som har udtalt sig om, at der er en Bestemmelse i § 6, som trænger til en Omredaktion paa Grund af Utydelighed, maatte ogsaa til et Tillæg af, til hvem den paagældende Sparekassensbestyrelse har at henvende sig for at faae Nævnet tilfaldt. Jeg tror, at det vilde være rigtigt, at de skulde henvende sig til Indenrigsministeriet, som foranstatter